

AJUDANT A VIURE

Trobar Déu en el silenci de l'oració

Els qui hem nascut prop del mar vivim d'una manera particular la commemoració de la Mare de Déu del Carme cada 16 de juliol, una celebració que va passar al calendari universal de l'Església en 1726 i, després, en 1901, va assumir un patronatge sobre la marina espanyola que s'ha escampat a totes les agrupacions relacionades amb el mar, com ara les confraries de pescadors. Els mariners, abans del temps de l'electrònica, depenien de les estrelles per a marcar el seu rumb en l'immens oceà. D'aquí l'analogia amb la Mare de Déu qui com, *estrella del mar*, ens guia per les aigües difícils de la vida cap al port segur que és Crist.

La muntanya del Carmel, en la costa oriental mediterrània, en el port de Haifa, té a la seva falda moltes coves naturals, predilectes dels eremites, entre els quals el profeta Elies (s. ix abans de Crist) i altres testimonis que el seguien dedicant-se a l'oració i alabança a Déu (1Re 19,41-46). Elies va defensar la puresa de la fe en el Déu únic i vertader contra la contaminació dels cultes idolàtrics. Inspirant-se en la seva figura, va sorgir a finals del segle XII l'Orde contemplativa dels «Carmelites» que han difós en el poble cristià la devoció a la Mare de Déu del Carme, proposant-la com a model d'oració, contemplació i dedicació a Déu. Com diu el papa Benet XVI: «Maria, abans que cap altre

La Verge del Carme en processó pels carrers de Lleida

i de manera insuperable, cregué i experimentà que Jesús, Verb encarnat, és el cim de l'encontre de l'home amb Déu (...) ¡Que Maria ajudi a cada cristià a trobar Déu en el silenci de l'oració!».

En Maria comença la humanitat re-creada, tot i que això no vol dir que s'hagi superat ja tota casta de pecat. Per pròpia experiència sabem bé que no és així. Fins que allò que l'evangeli anomena «el Regne» no serà una realitat plena, encara *estem en camí...*, però la Victòria està assegurada des de que el Senyor ha vençut en la Pasqua mostrant que el mal i la mort no tenen la darrera paraula. Per això, *els seguidors de Jesús* es van presentar en públic com a «*testimonis*» de la seva resurrecció (1Cor 15) i ara i sempre som cridats a sembrar esperança en el món, al voltant nostre i al camp concret on vivim, impulsant projectes de transformació de les persones i de la societat.

El nostre és un temps de prova i de gràcia, però la nostra acció evangelitzadora ha d'estar sostinguda per una esperança més forta que qualsevol desencantament i desfeta. La nostra esperança és «certesa» fundada sobre la promesa de Déu que ens assegura que la història s'orienta cap a «cel nou i terra nova» (Ap 21,1). Aquesta certesa és la que ens ha de cremar per dins i ha de sostenir el nostre testimoni en l'Església i en el món. Però, per això, hem de fiar-nos més de Déu. «Alegra't, crida de goig, ciutat de Sió, que vinc a viure enmig teu. (...) Aquell dia, moltes nacions s'uniran a mi, el Senyor, i formaran part del meu poble. Però jo continuaré residint enmig teu.» (Zac 2,14-17)

Mirant Maria, Mare de Jesús, confiant en la ajuda de la seva intercessió maternal, demanem la gràcia de viure la nostra missió en el món, com a pelegrins de l'esperança i testimonis creïbles de la caritat i la fe.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

Nou vicari general

El bisbe diocesà de Lleida, Joan Piris, ha nomenat com vicari general de la diòcesi a **Mn. Ramon Prat i Pons**.

Mn. Prat és fill de Lleida, on hi nasqué l'any 1945. Fou ordenat prevere el 25 d'octubre de 1969. Va estudiar al seminari diocesà i acabà la llicenciatura en teologia a la Universitat Gregoriana de Roma. Va ser vicari a Fraga i després obtingué el doctorat en teologia en la Facultat de Teologia de Catalunya, on és professor des de l'any 1974.

És el director de l'IREL (Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida) des de la seva creació ara fa 18 anys. Ha treballat molts anys com delegat diocesà de la joventut i de la pastoral universitària. És consiliari de la Delegació de l'Apostolat Seglar i en el Moviments de Professionals Cristians. És membre del Consell general de Càritas espanyola.

Ha escrit molts articles i estudis publicats en la premsa local i en diaris i publicacions arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol, entre altres en la *Revista de Teologia de Catalunya*, *Qüestions de*

Vida Cristiana i en els volums d'*Arrels cristianes de Lleida*. És autor de diferents llibres: *Fe i Universitat, avui* (la tesi doctoral); *Compartir la joia de la fe* (proposades per a una teologia pastoral); *Tratado de teología pastoral*; *Dinamismo de la comunión eclesial*; *Rentar els peus* (diàlegs interiors postconciliaris); *La Misión de la Iglesia en el mundo* (Ser cristiano, hoy); *El fil de la vida* (quinze imatges humanes de la llibertat); *La canya de pescar* (Un camí per explorar el misteri de la vida).

Des d'aquest *Full Dominical* desitgem a Mn. Ramon Prat un fecund ministeri en aquesta nova responsabilitat pastoral.

Moviment Rural d'Adults de pobles i comarques de Catalunya

El diumenge 17 de maig de 2009 tingué lloc a la Diòcesi de Tarragona l'Assemblea anual que enguany estava programada fer-la en la parròquia de Constantí. Hi varen assistir 100 militants.

L'equip acollidor d'aquella diòcesi va preparar amb l'ajut de la Permanent una diada plena. A primera hora arribaven representants de grups de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Lleida, Tarragona i Vic. A les 11 h. començava el president donant la Paraula a l'equip de la Parròquia de Constantí que ens va explicar el lloc on estàvem i la situació de la població rural i cristiana.

Alguns dels bisbes de Catalunya acostumen a enviar una carta d'adhesió, cosa que féu el de Barcelona Martínez Sistach. La Pregària fou iniciada pel rector Pere Dalmau. Els grups començaren a explicar molt resumit el treball d'aquest curs que tenia com tema: «**Som del primer món. Així doncs què hem de fer?**» Sortirà un manifest per a l'opinió pública i més ampliat per a les diòcesis on hi ha grups d'A.C. a través del butlletí *La Veu* del mateix Moviment.

A 1/4 d'una tenia lloc la **Taula rodona**. Enguany eren experiències d'actuació en lloc d'una ponència d'un personatge:

1. Carles Ahumada (Vallbona de les Monges) de la cooperativa l'Olivera, per a la promoció social de persones desafavorides i el plantejament de sortides econòmiques productives.

2. Marta Olària, d'Arrels Fundació, amics de les persones sense llar. Explicà la seva experiència en el Raval de Barcelona. Els de Lleida sabíem que també hi ha persones a la nostra diòcesi que fan aquest mateix testimoniatge humil.

3. Antonio Felices, de l'ONG Makary-Blangoua, de solidaritat amb aquesta regió del Camerun on hi ha el nostre ex-consiliari Mn. Cisco Pausas.

4. Finalment M. Dolors Mateu, de Constantí, va presentar un projecte fet realitat d'acolliment i d'acompanyament a un immigrant marroquí a partir de la proposta de la Càritas diocesana per a cada una de les parròquies.

Fou una constatació impactant per a les nostres consciències i un fer experiència que l'Església som altres persones i coses més evangèliques i no allò que la «lleï de la tribu de certs mitjans de comunicació» intenta passar a la massa que no veu res més que bestieses degradants referides a l'Església.

L'Assemblea va deixar a la Permanent concretar els compromisos del Moviment. Dinar al polisportiu, i temps lliure que vàrem aprofitar per a veure la Vila romana de Centelles on Andreu Muñoz director del Museu Bíblic de Tarragona i arqueòleg ens explicà el monument i les pintures amb una riquesa científica i bíblica i amb un llenguatge emotiu impressionant.

Va acabar l'acte amb l'Eucaristia al temple parroquial amb la concelebració de 6 consiliaris desplaçats, tot i les misses dels pobles i parròquies respectives. En acabar es va lliurar el símbol del Moviment a l'equip de la Comarca del Penedès que l'any vinent acollirà aquesta assemblea.

El President va anunciar ja la reserva dels dies 4-5-6 de setembre al Monestir de les Avellaneres per a preparar el tema de la campanya del curs 2009-10.

Tots els militants que hi puguin anar i vulguin, hi poden participar.

Llorenç Badia
Secretari. Lleida

DIUMENGE XV DURANT L'ANY

▮ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat». Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats, i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble"».

▮ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, / i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

En ell, hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès. Aquesta és la penyora de l'heretat que Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal. Aleshores serem lloança de la seva grandesa.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espolseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells». Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▮ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, dijo Amasías, sacerdote de Casa-de-Dios, a Amós: «Vidente, vete y refúgiate en tierra de Judá; come allí tu pan y profetiza allí. No vuelvas a profetizar en Casa-de-Dios, porque es el santuario real, el templo del país.»

Respondió Amós: «No soy profeta ni hijo de profeta, sino pastor y cultivador de higos. El Señor me sacó de junto al rebaño y me dijo: "Ve y profetiza a mi pueblo de Israel."»

▮ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

Jesús i els apòstols. Sarcòfag de Concordius (s. IV). Museu d'Arles, França

▮ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los efesios (Ef 1,3-14)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de

Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya. Por este Hijo, por su sangre, hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. El tesoro de su gracia, sabiduría y prudencia ha sido un derroche para con nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad. Éste es el plan que había proyectado realizar por Cristo cuando llegase el momento culminante: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

Por su medio hemos heredado también nosotros. A esto estábamos destinados por decisión del que hace todo según su voluntad. Y así, nosotros, los que ya esperábamos en Cristo, seremos alabanza de su gloria. Y también vosotros, que habéis escuchado la palabra de verdad, el Evangelio de vuestra salvación, en el que creísteis, habéis sido marcados por Cristo con el Espíritu Santo prometido, el cual es prenda de nuestra herencia, para liberación de su propiedad, para alabanza de su gloria.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, llamó Jesús a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos. Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y añadió: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, para probar su culpa.» Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungían con aceite a muchos enfermos y los curaban.

COMENTARI

La missió: guarir i parlar

ens pot ajudar a millorar la qualitat de vida.

La qualitat de la vida cristiana *brolla de l'interior, es manifesta en la relació i es realitza en l'acció*. En primer lloc, la qualitat de la vida cristiana *brolla de l'interior*, és a dir, neix de la resposta lliure a una crida personal de Déu, adreçada al fons del cor. La resposta interior a aquesta crida ens fa néixer de nou i ens configura amb el Crist, que guareix i anuncia l'inici d'una «nova humanitat» (el Regnat de Déu).

Aquesta resposta interior *es manifesta en la relació* que establim

amb els altres i amb Déu. La relació guardadora d'amor als pobres, des de l'amor que hem rebut de Déu, esdevé l'autèntica font de l'autoestima.

La relació *es realitza en l'acció*, en el compromís d'amor en la vida de cada dia. És una acció que dóna aire fresc, vida, renova l'interior i verifica la qualitat de la relació.

Aquest és el *secret* de la vida cristiana. Tots estem cridats a viure aquesta missió evangèlica de guarir el dolor del món i anunciar el Crist.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ex 1,8-14.22 / SI 123 / Mt 10,34-11,1 ■ **dimarts**: Ex 2,1-15a / SI 68 / Mt 11,20-24 □ **dimecres**: Ex 3,1-6.9-12 / SI 102 / Mt 11,25-27 □ **dijous**: Ex 3,13-20 / SI 104 / Mt 11,28-30 ■ **divendres**: Ex 11,10-12.14 / SI 115 / Mt 12,1-8 ■ **disabte**: Ex 12,37-42 / SI 135 / Mt 12,14-21 ■ **diumenge** vinent, XVI durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Jr 23,1-6 / SI 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34.

Els cristians, pel baptisme, no solament som col·laboradors de Déu en la creació mitjançant el treball, sinó també cooperadors en la redempció mitjançant la missió evangelitzadora. El treball ben fet i la missió ens donen una dignitat que ens fa imatge i família de Déu.

El projecte de Déu sobre la història té unes característiques pròpies que val la pena aprofundir, perquè ens hi juguem la qualitat de vida. El testimoniatge de les lectures d'avui, del profeta Amós, de Pau i del Crist,

LA TRANSMISSIÓ DE LA FE AVUI

La desconfiança envers l'Església

Un dels factors més negatius de les modernes societats occidentals és la pèrdua de la confiança, per dir-ho amb l'expressió d'Alfred Schütz, un dels antropòlegs més lúcids de la primera meitat del segle xx. En el fons confiem en algú perquè aquest algú és per a nosaltres un testimoni, és a dir un ésser humà al qual reconeixem una autoritat. La veritat d'allò testimoniada es fonamenta exclusivament en la veracitat de la vida del testimoni.

D'altra banda, no és necessari insistir en un fet prou conegut: molt sovint, qui té autoritat (*auctoritas*) no sol tenir poder (*potestas*). El perfil dels autèntics *mestres espirituals* acostuma a ser el dels *profetes desarmats*.

Avui dia la confiança és un bé molt escàs. El clima general de la nostra societat mostra símptomes molt eloqüents d'una desconfiança creixent en tots els àmbits socials.

No cal insistir gaire en el fet que *totes* les transmissions, per ser realment efectives, han de tenir com a fonament

ferm la confiança entre els transmissors i els receptors. En les transmissions de caràcter religiós, la funció de la confiança encara és molt més evident, perquè el seu contingut, d'una manera o d'una altra, té a veure amb les relacions i les complicacions entre el visible i l'invisible.

Per què en les enquestes d'opinió d'aquests quinze o vint últims anys —que, certament, com totes les enquestes són ambigües i amb una bona colla d'interessos creats al darrere— l'Església ocupa un dels últims llocs en l'expressió de la confiança dels ciutadans? Per què hi ha recels tan patents d'una gran majoria de la població respecte a tot allò que té alguna cosa a veure amb el món eclesial? En un moment de desencís cultural i polític tan profund, no hauria de ser l'Església, com ho ha estat en altres temps, el baluard de l'esperança i una font inescindible de coratge material i espiritual?

P. Lluís Duch, monjo de Montserrat

(*La crisi de la transmissió de la fe*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2007)

Ser luz

Luis Rosales, catòlic, poeta, prosista, premio Cervantes, premio Nacional de Literatura, escriu en *La casa encendida*:

—«Al llegar a mi casa, era la noche... / El cielo estaba limpio. / —“Buenas noches, don Luis”, me dice el sereno / y al mirar yo hacia arriba... / vi iluminadas, obradoras, radiantes, estelares... / las ventanas. / ¡Sí, todas las ventanas estaban iluminadas! / “¡Gracias, Señor, la casa está encendida!” Añadiría: “Sólo / la luz es presencia”».

—Sólo en la oscuridad se expande y se alcanza la luz...

—Casares define la luz: «Irradiación especial que, emitida o reflejada por los objetos, los hace visibles, o la claridad que lanzan los cuerpos en ignición o incandescencia o a través de utensilios que sirven para alumbrar».

—Es de L. Eliot la frase: «¡Si puedes ser una estrella en el cielo, sé una estrella en el cielo! ¡Si no puedes ser estrella en el cielo, sé una hoguera en la montaña! ¡Si no puedes ser hoguera en la montaña... sé una lámpara en tu casa!»

—Nietzsche se quejaba: «¡Ay de nosotros! ¡Llegan los tiempos en que el hombre no parirá ya estrella alguna!»

—E. Mounier escribió: «Nuestra acción no está dirigida esencialmente al éxito... sino al testimonio»... Irradiar, iluminar, calentar, dar vida...

—San Mateo (5,15) pone en boca de Jesús: «No se enciende una lámpara para ponerla debajo del celemín, sino sobre el candelero, para que *alumbre* a todos los que están en la casa. *Brille* así vuestra *luz* delante de los hombres...»

J. M. Alimbau

SANTORAL

12. ✚ Diumenge XV durant l'any. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. Dilluns. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. Dimarts. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. Dimecres. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. Dijous. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. Divendres. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. Dissabte. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simfonsa i els seus 7 fills, mrs.

San Pedro y san Pablo titulares de dos monasterios de Barcelona

Es muy frecuente en los manuales de historia del arte que aparezcan juntos Pedro y Pablo. También en muchas diócesis de Cataluña las primeras iglesias

son las dedicadas a la Madre de Dios, a san Pedro y a san Pablo. En la diócesis de Barcelona tenemos dos monasterios-iglesias dedicadas a Sant Pere (de les Puel·les) i a Sant Pau (del Camp). Ambas, con Sants Just i Pastor, son posiblemente las más antiguas de Barcelona, contemporáneas de la misma catedral. Sant Pau del Camp en sus orígenes ya debió ser una especie de monasterio, en el cual quizá estuvo el gran san Paulino de Nola con su esposa Terapia, de los cuales ya nos habla san Jerónimo a finales del siglo IV de forma muy elogiosa. Paulino fue ordenado sacerdote en Barcelona, la noche de Navidad del año 393. Sabemos que en el año 911 una comunidad benedictina se estableció en Sant Pau del Camp con la intervención del conde Guifré Borrell, hijo de Guifré el Pelós. Posteriormente, sant Oleguer (año 1127) incorporó este monasterio a la obediencia de Sant Cugat. En 1835 se convirtió en parroquia.

De Sant Pere de les Puel·les sabemos que existía por lo menos ya en el siglo IX. Algunos afirman que fue fundado por el mismo Carlomagno. Era un monasterio benedictino femenino. Su abadesa tenía algo parecido a una jurisdicción eclesial con relación a la parroquia, aneja al mismo monasterio. Este edificio de estilo románico, al trasladarse el monasterio en el siglo XX a la calle Anglès de Sarrià, se convirtió en parroquia. Sant Pere de les Puel·les es un monasterio de gran repercusión eclesial y cultural en la ciudad y la diócesis de Barcelona. Ambos monasterios testifican la gran veneración que se tributa al apostolado de Pedro y Pablo en la ciudad condal durante su larga historia.

J.M. Martí i Bonet

ENTREVISTA

MARIA DEL MAR VILADOT

Fe universitària

Universitaris Loiola és una proposta del Casal Loiola de Barcelona adreçada als joves universitaris que cerquen un espai on compartir amb altres joves la seva inquietud com a cristians. Aquesta iniciativa, que enguany compleix 10 anys, compta amb el suport de la Companyia de Jesús i ofereix als joves la possibilitat de participar en trobades d'intercanvi i formació, recessos i diversos serveis de voluntariat. Tot i que està dirigit especialment a joves en etapa universitària —entre 18 i 23 anys—, està obert a qualsevol jove que vulgui seguir aquest camí en comunitat des del mètode i l'estil ignasià (934 156 434 / www.casalloiola.org). La Maria del Mar Viladot fa vuit anys que n'és monitora i els darrers ha format part de l'equip de coordinació.

Qui sou i què ofereu els Universitaris Loiola?

Som un grup de més de 60 joves que acompanyem un equip de monitors molt cohesionat i actiu. Juntament amb els Joves Loiola —grups de preuniversitaris— i l'Espai Ignasià —de joves professionals—, formem part del projecte de pastoral de joves ideat per les comunitats del Casal Loiola i els jesuïtes. Per mitjà de grups que ens reunim cada setmana volem mostrar un Jesús viu, present a la pròpia vida, que respecta la llibertat i que transforma.

Què ofereu i com viviu la fe a Universitaris Loiola?

Tenim un *tamboret* de tres potes que dóna estabilitat a la vida i articula les nostres activitats: la fe, la comunitat i el servei. Al coneixement de Jesucrist i a l'experiència personal de la fe arribem a través de la lectura de textos i l'acompanyament personal. La vivència comunitària de la fe i d'eclesialitat la potenciem començant amb una pregària oberta, fent treball entre els grups, recessos, convivències i participant en diferents propostes. Entenem la implicació social, lúcida i viva, essent viure d'experiències de voluntariat, potenciant camps de treball i rebent el testimoni de persones que es mullen i gasten la seva vida pels altres.

Què t'ha aportat l'experiència de vuit anys al centre?

En primer lloc, una gratitud constant. En segon lloc, un espai de diàleg on recollir i acollir les vivències dels joves, guiar-los en autonomia i llibertat, donar directrius i estimular-los, que ha implicat, per part meua, exigència i coherència personal i no oblidar mai la frase d'Ignasi de Loiola «en tot servir i estimar».

En el camí de la fe també ha tingut un paper clau l'equip de monitors: és una comunitat que creix en la fe, que prega, que es forma, tot compartint la missió.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Dilluns 13 de juliol.—A les 8 del vespre 50 Missa aniversari de la parròquia del Carme.

Cova del pare Palau a Aitona.—Oberta tots els diumenges de 5 a 8 de la tarda.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, als telèfons 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostra diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Jugan.

Del 22 al 30 d'agost.—Estada per a joves a Taizé (França). Per informació adreçar-se a la Delegació de joves.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

Colònies familiars 2009

Tema: «Família i societat» (lectura del món actual des de la família).

Tindran lloc del 12 al 16 d'agost a la Casa de Colònies de Vilaller.

Inscripcions a Fundació Verge Blanca fins al 20 de juliol. c/ Acadèmia 17, Lleida. Telèfon 973 272 864 o fundacio@vergeblanca.org.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

4t Parlament Català de les Religions: «Espiritualitat, Dona i Societat» Manifest de Lleida

L'Associació Amics de la UNESCO de Lleida i els representants de les diferents tradicions religioses, manifestem el següent:

Hem constatat que en la majoria de les tradicions religioses, les dones estan en un segon pla, darrera dels homes i per sota d'ells, en les seves opinions, decisions i atribucions.

Creiem que no existeixen bases morals, ni pràctiques, ni biològiques, ni psicològiques que justifiquin aquesta desigualtat. Afirmem que són factors històrics, culturals i socials els que han propiciat, i encara avui propicien, la desigualtat entre dones i homes dins de cada tradició.

Creiem que aquestes desigualtats són un dels principals obstacles per construir la PAU en les famílies, en la societat i en el món.

Creiem que l'educació i la comunicació de la igualtat entre dona i home són les eines per la presa de consciència que ens portarà a l'evolució social, i en definitiva a construir un món millor.

Constatem que degut a factors biològics, sociològics i generacionals existeixen diferències formals entre l'espiritualitat femenina i l'espiritualitat masculina: Podem dir, en termes generals, que la dona viu amb més força l'anhel d'Allò Transcendent, té més sensibilitat per a percebre'l i es situa en una perspectiva més intuïtiva i oberta per a l'escolta de l'Esperit. A la vegada sabem que en essència no hi ha cap diferència entre aquestes dues espiritualitats i, per aquest motiu, proposem parlar d'ESPIRITUALITAT HUMANA.

Proposem les següents mesures pràctiques per tal de corregir la desigualtat entre dona i home i aconseguir la plena participació de les dones en cada tradició:

- Cal un reconeixement profund i sincer de la igualtat entre dona i home en cadascuna de les tradicions.

- Cal analitzar i revisar críticament els factors històrics i culturals concrets que han estat l'origen de la desigualtat en cada tradició i adaptar-los als nous coneixements científics i sociològics.
- Cal fer una revisió profunda del paper de la dona en cadascuna de les tradicions.
- Cal una adaptació general als temps actuals i al nou rol de la dona en la societat per cadascuna de les tradicions.
- Cal començar per l'educació i formació dels infants en la igualtat.
- És indispensable que en cada tradició sigui la pròpia dona el motor del canvi.
- Cal fomentar, facilitar, incorporar i promoure la igualtat en drets i responsabilitats.
- La dona ha de poder accedir a tasques de responsabilitat, presa de decisions i llocs representatius, d'autoritat i de lideratge dins de cada tradició.

Hem d'aconseguir entre tots la igualtat entre dona i home en el si de cada tradició religiosa, fomentant la mútua cooperació i el diàleg tant intrarreligiós com interreligiós. Queda molt camí per fer, encara que la gran majoria de les tradicions ja han iniciat el trajecte cap a un futur on dona i home són iguals en tots els aspectes.

Aquest estil de vida de mútua cooperació, impregnarà les nostres vides, les nostres relacions i la nostra societat, a mesura que cadascú de nosaltres revisi els seus prejudicis, actituds i comportaments des del més profund i transcendent de la persona, des de l'àmbit de l'Esperit, on no hi han diferències i d'aquesta manera un món nou serà possible.

Al mateix temps, invitem als poders públics per a què totes les propostes d'aquest Manifest es puguin desenvolupar a nivell social a través del seu estudi, difusió i aplicació efectiva.

Lleida, 14 de juny de 2009

EL SETRILL

Modèstia

Els evangelis són llibres que expressen la fe dels primers cristians, per tant són llibres de vida que narren situacions, actituds i vivències humanes. Com en tota existència hi ha també pluralitat de fets humans. Coneixem prou bé la petició que la mare dels fills de Zebedeu, Jaume i Joan, fa a Jesús: «Mana que aquests dos fills meus seguin en el teu Regne l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra». No sabem massa bé què retenir d'aquesta audaç petició: l'ambició, la vanitat, la inconsciència?

La resposta de Jesús, en canvi, és d'una exigència mordaça: ¿podran aquests

dos apòstols ser batejats amb el mateix baptisme que Jesús, i beure la copa que Ell beurà? Aquí no es tracta dels sagraments, sinó de la seva font, és a dir, el misteri de la Passió que tot deixeble haurà de viure amb el Crist. I encara un detall: en l'evangeli de Marc, són els mateixos dos apòstols els que fan la petició a Jesús. Profusió de modèstia i desbordament d'humilitat! Jesús, no obstant, no dubta en afirmar: «qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor; i qui vulgui ser primer, que es faci l'esclau de tots». Esclau és una paraula terriblement forta!

En la nostra Església venim de molt lluny, més de vint segles d'història. I la pols es posa per tot arreu, cosa que és molt normal. Hi ha moltes persones que els agrada el decòrum. Pensen, segurament, que això dóna valor i prestigi als actes i manifesta públicament una autoritat. En tot cas, no ens pot deixar indiferents el llenguatge (paraules i actes) que utilitzem en l'àmbit eclesial i la coherència amb el missatge de Jesús. En tots els actes i discursos ens caldrà modèstia, realisme i humilitat.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida